

LES MATINALS DE NADAL I REIS

Les matinals de Nadal i Reis

Circ, musicals, dansa, teatre intimista o visual, titelles i rabadans. Per Nadal i Reis, els teatres aconsegueixen el teló al migdia. Per **Andreu Sotorra**

El 2011 ha estat l'any de la consolidació del teatre familiar. A la nòmina de sales més veterans i a la incorporació en el sector del Teatre Lliure, s'hi han afegit tres teatres més: el Victòria, el Goya i La Villarroel. A hores d'ara, són molt pocs els teatres que no tenen un programa específic per al públic familiar. També per representar els espectacles més innovadors, com Tòquio del Mag Lari (Teatre Metropol) o Goyas i Goyas (Teatre Lliure). Els espectacles més innovadors són els que s'han desenvolupat a partir de la creació de nous formats, com els musicals i els espectacles de titelles.

Per Nadal i Reis, la programació té un caràcter més específic i més propiament familiar, amb un treball més específic en la creació de nous formats i en la incorporació de nous formats. Els espectacles més innovadors són els que s'han desenvolupat a partir de la creació de nous formats, com els musicals i els espectacles de titelles.

02 | www.timeout.cat

La vertebrale de la música de Nadal i Reis, amb un treball més específic i més propiament familiar, amb un treball més específic en la creació de nous formats i en la incorporació de nous formats. Els espectacles més innovadors són els que s'han desenvolupat a partir de la creació de nous formats, com els musicals i els espectacles de titelles.

“La Central del Circ, al Parc del Fòrum, tanca l'any amb l'espectacle 'Cabaret de Circ'”

El treball més específic i més propiament familiar, amb un treball més específic en la creació de nous formats i en la incorporació de nous formats. Els espectacles més innovadors són els que s'han desenvolupat a partir de la creació de nous formats, com els musicals i els espectacles de titelles.

El treball més específic i més propiament familiar, amb un treball més específic en la creació de nous formats i en la incorporació de nous formats. Els espectacles més innovadors són els que s'han desenvolupat a partir de la creació de nous formats, com els musicals i els espectacles de titelles.

El treball més específic i més propiament familiar, amb un treball més específic en la creació de nous formats i en la incorporació de nous formats. Els espectacles més innovadors són els que s'han desenvolupat a partir de la creació de nous formats, com els musicals i els espectacles de titelles.

El treball més específic i més propiament familiar, amb un treball més específic en la creació de nous formats i en la incorporació de nous formats. Els espectacles més innovadors són els que s'han desenvolupat a partir de la creació de nous formats, com els musicals i els espectacles de titelles.

El treball més específic i més propiament familiar, amb un treball més específic en la creació de nous formats i en la incorporació de nous formats. Els espectacles més innovadors són els que s'han desenvolupat a partir de la creació de nous formats, com els musicals i els espectacles de titelles.

El treball més específic i més propiament familiar, amb un treball més específic en la creació de nous formats i en la incorporació de nous formats. Els espectacles més innovadors són els que s'han desenvolupat a partir de la creació de nous formats, com els musicals i els espectacles de titelles.

Muntada i dissenyada per el Taller de Teatre amb Lluís i Lluís (27) (Revolució)

El treball més específic i més propiament familiar, amb un treball més específic en la creació de nous formats i en la incorporació de nous formats. Els espectacles més innovadors són els que s'han desenvolupat a partir de la creació de nous formats, com els musicals i els espectacles de titelles.

El treball més específic i més propiament familiar, amb un treball més específic en la creació de nous formats i en la incorporació de nous formats. Els espectacles més innovadors són els que s'han desenvolupat a partir de la creació de nous formats, com els musicals i els espectacles de titelles.

Un panell de latins al Goya

El treball més específic i més propiament familiar, amb un treball més específic en la creació de nous formats i en la incorporació de nous formats. Els espectacles més innovadors són els que s'han desenvolupat a partir de la creació de nous formats, com els musicals i els espectacles de titelles.

Circ, musicals, dansa, teatre intimista, teatre visual, titelles, fantasia, boteros i rabadans. De Nadal a Reis, els teatres fan un públic nou i el teló s'aixeca al migdia. Per **Andreu Sotorra**

El 2011 ha estat l'any de la consolidació del teatre familiar. A la nòmina de sales més veterans i a la incorporació en el sector del Teatre Lliure, s'hi han afegit tres teatres més: el Victòria, el Goya i La Villarroel. A hores d'ara, són molt pocs els teatres que no

compten amb una programació adreçada al públic familiar. I això per no parlar dels espectacles *crossover* que, com passa amb la literatura, s'adapten a tots els públics, com l'*Splenda* del Mag Lari (Tívoli) o els musicals *Grease* (Cúpula Arenas), *Cop de Rock* (Victòria), *El crim de Lord Arthur Savile* (TNC), *Los miserables* (BTM), *Forever King of Pop* (Artèria Paral·lel) o *Forever Young* (Poliorama).

Per Nadal i Reis, la programació familiar es veu ampliada amb propostes especials, com les del circ, que a més celebra la seva festa amb els premis Zirkolika (20 desembre, Raluy). Així, els amants del gènere de la pista poden optar pel tradicional espectacle de la nissaga del Circ Raluy, amb *Generacions* i amb la novetat d'un ós panda mecànic de dos metres (Moll de la Fusta) o per la troupe d'Il Circo Italiano, dels Germans Rossi, que, després de sis generacions, commemora amb *La veritable història de Pinotxo* (Monumental), el cinquantenari de la primera carpa aixecada per Claudio Rossi. I encara més: el Circ d'Hivern de l'Ateneu Popular 9Barris, amb quinze anys d'història, es trasllada per obres al Mercat de les Flors amb *Maravillas*, la història d'una família de circ que perd bous i esquesques i que es renova per no morir. I en una funció única (16 desembre), La Central del Circ, al Parc del Fòrum, tanca l'any amb *Cabaret de circ*.

Dos musicals tornen amb força i amb un mateix compositor en els crèdits: Keko Pujol, autor de la música de *Castig, un musical molt animal*, un dels espectacles més celebrats de Viu al Teatre, al Poliorama, i *La Ventafocs, el musical amb ritme dels 50*, amb guió de Dani Cherta, que, en *matinées* al Teatre Victòria, fa parella amb l'espectacle de tarda i nit, *Cop de Rock*, de Dagoll Dagom.

La dansa té representació a La Villarroel, amb un argument clàssic, *Quasimodo el campaner*, de la companyia Cotton, guió de Vicente Campanella i coreografia d'Isabel Millán. Al Teatre Gaudí Barcelona, *Happy, Ha, Ha, Ha*, el viatge en un vaixell, amb una proposta de Mercè Boronat, tres intèrprets i un final participatiu. I en una aposta més lírica, el Gran Teatre del Liceu programa *Petruixka*, de la Cia. ITDansa, que combina dansa i titelles, sota la direcció de Marc Hervàs i coreografia de Catherine Allard. Els titelles tenen teatret a La Puntual, a tocar del Born, i Marduix tanca el seu cicle a la Sala Atrium amb *La lluna* (17/18 desembre).

El teatre visual es presenta al Sant Andreu Teatre (17/18 desembre), amb *Kri Kra Kro*, en un espai poètic d'imatges i sons per respondre a les preguntes essencials de la vida. I també al SAT, un concert amb la companyia La Tresca (27/30 desembre) amb Xirriquiteula Teatre i petites històries de formigues, astronautes,

equilibristes, dones d'aigua, centpeus i altres espècies fantàstiques.

I no cal dir que, de Pastorets, Boteros i rabadans no en falten. En trobareu, per exemple, a l'Almeria Teatre, amb la companyia Maremàgnun; al Guasch Teatre, amb la companyia de la casa; al Jove Teatre Regina, amb els Pastorets musicals de Ricard Reguant i La Tropa; al Tantarantana, amb Teatre Obligatori; al Teatre del Raval amb la Cia. Xip Xap, i a la Fundació Miró amb Toc de Retruc.

DOS ENTRANYABLES «IAIOS» AL GOYA

La sorpresa escènica d'aquest Nadal i Reis és l'espectacle *Iaios*, de la companyia valenciana Al Vent Teatre. En unes golfes, dos germans fan un exercici de recerca de la memòria familiar. I ho fan a través d'un muntatge que, entre baguls i caixes, va descobrint objectes antics i que configura una història que fa un recorregut per la vida de l'avi i l'àvia dels dos germans: la infància, l'enamorament de la parella, el ball de joventut, el primer petó, el trencament a causa de la guerra, la fugida a l'exili, el retrobament, el casament, el naixement dels fills, l'arribada de la vellesa... Un espectacle ple de sensibilitat, que fomenta la imaginació i el lligam intergeneracional entre avis i néts per no perdre els orígens ni oblidar la identitat.
